YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

21 päivänä kesäkuuta 1996 *

Asiassa T-226/94,

Paul Dischamp SA, ranskalainen yhtiö, kotipaikka Sayat (Ranska), edustajinaan asianajaja François Vignancour, Clermont-Ferrand, ja asianajaja Louis Schiltz, Luxemburg, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Louis Schiltz, 2 rue du Fort Rheinsheim,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Gérard Rozet, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii korvausta vahingosta, jota se väittää kärsineensä voin interventio-ostojen keskeyttämisestä 11.1. ja 26.2.1991 välisenä aikana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja J. Azizi,

kirjaaja: H. Jung,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 28.3.1996 pidetyssä suullisessa istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat säännökset

1 Maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 804/68 (EYVL L 148, s. 13) 6 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden nimeämät interventioelimet velvoitetaan ostamaan kaikki niille tarjottu voi.

2 Voin ja rasvattoman maitojauheen interventio-ostojärjestelmän muuttamisesta 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 777/87 (EYVL L 78, s. 10, jäljempänä asetus N:o 777/87) 1 artiklan mukaan tämän

järjestelmän soveltaminen voidaan keskeyttää, kun interventioelimelle tarjotut maitomäärät ylittävät 180 000 tonnia (1 kohta), ja korvata tämä järjestelmä tarjouskilpailun perusteella tehtävillä ostoilla (3 kohdan a alakohta), jota koskevat yksityiskohtaiset säännöt on vahvistettu interventioelinten tarjouskilpailun perusteella tekemistä voiostoista 5 päivänä kesäkuuta 1987 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1589/87 (EYVL L 146, s. 27, jäljempänä asetus N:o 1589/87).

3 Asetuksen N:o 777/87, sellaisena kuin se on muutettuna Saksan yhdistymisen johdosta toteutettavista siirtymätoimenpiteistä ja tarpeellisista mukautuksista maatalousalalla 4 päivänä joulukuuta 1990 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3577/90 (EYVL L 353, s. 23, liitteessä VI olevan VII kohdan 2 alakohta), 1 artiklan 4 kohdassa säädetään, että pysyvä interventiojärjestelmä on saatettava uudelleen voimaan, jos voin markkinahinta laskee 92 prosenttiin interventiohinnasta tai sen alle edustavan ajanjakson ajaksi. Kun tosiasiallisten voivarastojen yhteismäärä ylittää 275 000 tonnia, interventio-ostot saatetaan uudelleen voimaan kuitenkin vasta, jos markkinahinta on enintään 90 prosenttia interventiohinnasta.

4 Asetuksen (ETY) N:o 777/87 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä interventioon ostetun voin osalta 3 päivänä kesäkuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1547/87 (EYVL L 144, s. 12, jäljempänä asetus N:o 1547/87) 1 artiklassa vahvistetaan edustavan ajanjakson pituudeksi kaksi peräkkäistä viikkoa.

5 Koska komissio katsoi, että asetuksen N:o 777/87 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu edellytys täyttyi, se antoi 25.6.1987 voin interventio-ostojen keskeyttämistä koskevan asetuksen (ETY) N:o 1772/87 (EYVL L 167, s. 47, jäljempänä asetus N:o 1772/87).

Kanteen taustalla olevat tosiseikat

6 Kantaja tarjosi ranskalaiselle interventioelimelle 11. ja 22.1. sekä 6., 8., 12., 22. ja 26.2.1991 eli ajanjaksolla 11.1.—2.1991, jolloin asetusta N:o 1772/87 sovellettiin, yhteensä 1 968 000 kilogrammaa voita, jonka se halusi myydä interventiohintaan.

7 Interventioelin ilmoitti 17.1. ja 1.2.1991 päivätyillä kirjeillä, ettei se voinut ottaa huomioon näitä voin myyntitarjouksia, koska pysyvän interventiojärjestelmän soveltaminen oli keskeytetty ja koska järjestelmä oli korvattu asetuksella N:o 1589/87 käyttöön otetulla pysyvällä tarjouskilpailumenettelyllä.

8 Kantaja myöntyi tällöin siihen, että hänen oli myytävä suuri osa tarjoamistaan voimääristä tarjouskilpailumenettelyissä.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

9 Kantaja on nostanut tämän kanteen 9.6.1994 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään kannekirjelmällä.

10 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn suorittamatta edeltäviä asian selvittämistoimia. Se kuitenkin kehotti prosessinjohtotoimena komissiota esittämään tiettyjä asiakirjoja ja vastaamaan kahteen kirjalliseen kysymykseen.

11 Istunto pidettiin 28.3.1996. Tällöin kuultiin asianosaisten edustajien lausumat ja heidän vastauksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin.

12 Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta, että se

— toteaa, että vastaaja on vastuussa vahingosta, joka kantajalle on aiheutunut siitä, että asetusta N:o 1772/87 perusteettomasti yhä sovellettiin Ranskassa 11.1. ja 26.2.1991 välisenä aikana;

— velvoittaa vastaajan maksamaan 5 000 000 Ranskan frangia (FRF) korkoineen;

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13 Vastaaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelta, että se

— hylkää kanteen perusteettomana;

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14 Kantajan vastaukseen antamassaan vastauksessa vastaaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, ettei tiettyjä sisäisiä valmisteluasiakirjoja, jotka kantaja oli liittänyt vastineeseen antamaansa vastaukseen, voida hyväksyä niiden luottamuksellisuuden vuoksi.

15 Vastaaja täsmensi istunnossa luopuvansa vastustamasta mainittujen asiakirjojen esittämistä.

Vahingonkorvausvaatimus

Ainoa kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 1547/87 1 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen N:o 777/87 1 artiklan 4 kohtaa on rikottu

Asianosaisten väitteet

16 Kantaja väittää pääasiallisesti, että vastaaja on rikkonut antamansa asetuksen N:o 1547/87 1 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen N:o 777/87 1 artiklan 4 kohtaa, kun se ei ollut saattanut uudelleen voimaan pysyvää interventio-ostojärjestelmää, vaikka voin markkinahinnat olivat olleet enintään 92 prosenttia interventiohinnasta ajalla, joka alkoi 52:nnella viikolla 1990 ja päättyi 9:nnellä viikolla 1991.

17 Vastaaja väittää, että pysyvän interventiojärjestelmän soveltamisedellytykset eivät olleet täyttyneet, koska voin markkinahinta oli Ranskassa ajoittain 92,01 prosenttia interventiohinnasta eli yli 92 prosenttia ja ajoittain vähemmän kuin tämä kynnys mutta yli 90 prosenttia samalla, kun voivarastojen määrä ylitti 275 000 tonnia.

— Markkinahinnan prosenttimäärän tarkkuus

18 Lähtien toteamuksesta, että asetuksessa N:o 1547/87 mainitut prosenttimäärät ovat kokonaislukuja ja että negatiivisten valuutan tasausmaksujen automaattisen

purkamisjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 17 päivänä marraskuuta 1988 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 3578/88 (EYVL L 312, s. 16) käytetyissä luvuissa on sitä vastoin kuusi desimaalia, kantaja tekee vastakohtaispäätelmän, jonka mukaan vastaajalla ei ollut oikeutta määritellä tätä prosenttimäärää prosentin sadasosan tarkkuudella. Kantaja huomauttaa lisäksi, että jäsenvaltioissa voimassa olevia voin hintoja osoittavassa taulukossa, jonka vastaaja on laatinut, kaikki luvut ilmaistaan yhden desimaalin tarkkuudella. Jos vastaaja olisi esillä olevassa asiassa ottanut lähtökohdaksi kokonaislukuun pyöristetyn tai desimaalin tarkkuudella ilmaistun prosenttiluvun, edellytykset pysyvän interventiojärjestelmän saattamiseksi uudelleen voimaan olisivat täyttyneet.

19 Vastaaja kiistää kantajan väitteen, koska se perustuu rahapolitiikan alalla — jolla kurssit ja kertoimet yleensä ilmaistaan kuudella desimaalilla — annettuun asetukseen ja selittää, ettei rahapolitiikan erityispiirteitä voida verrata maatalousalan erityispiirteisiin. Viitaten toisaalta maidon viitehinnan samoin kuin voin, rasvattoman maitojauheen sekä Grana padano- ja Parmigiano Reggiano -juustojen interventiohintojen vahvistamisesta maidon markkinointivuodeksi 1990/1991 7 päivänä toukokuuta 1990 annettuun neuvoston asetukseen (ETY) N:o 1180/90 (EYVL L 119, s. 23) ja toisaalta maito- ja maitotuotealan ecuissa vahvistettujen ja siten 5.1.1990 toteutetun hallinnollisen valuuttakurssien tarkistamisen ulkopuolelle jäävien hintojen ja maksujen määrittämisestä 8 päivänä kesäkuuta 1990 annettuun komission asetukseen (ETY) N:o 1552/90 (EYVL L 146, s. 14) se toteaa, että neuvosto määrittää yleensä interventiohinnat ecuissa centimen tarkkuudella. Johdonmukaisuuden vuoksi olisi sovellettava samaa tarkkuutta markkinahintoja määritettäessä. Mutta jos kantajan näkemystä noudatettaisiin, olisi mahdotonta vahvistaa markkinahinnat centimen tarkkuudella, koska kokonaislukuun pyöristettyjä prosenttimääriä vastaavat arvot merkitsisivät yhdessä noin 3 ecun vaihteluväliä.

— Varastossa olevan voin määrän laskeminen

20 Kantaja kiistää tavan, jolla vastaaja on laskenut tosiasialliset voivarastot. Asetuksen N:o 777/87 1 artiklan 4 kohdassa toisessa alakohdassa tarkoitettu käsite "interventioelinten tosiasialliset voivarastot" * ei kata kantajan mukaan niitä voimääriä, jotka on hyväksytty tarjouskilpailuissa mutta jotka eivät ole tosiasiallisesti varastossa. Vedoten varastoja koskeviin tietoihin, joita jäsenvaltiot ovat toimittaneet maito- ja

* Suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa.

maitotuotealaa koskevista jäsenvaltioiden ja komission välisistä tiedonannoista 31 päivänä tammikuuta 1969 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 210/69 (EYVL L 28, s.1, jäljempänä asetus N:o 210/69) perusteella, kantaja katsoo, että huomioon otettavat varastot saavuttivat 275 000 tonnin enimmäismäärän vasta helmikuun 1991 lopulla. Vastaajan olisi pitänyt näin ollen saattaa aikaisemmin pysyvä interventiojärjestelmä uudelleen voimaan.

21 Kantaja moittii vastaajaa lisäksi siitä, että tämä on laskenut varastoihin myös sellaiset voimäärät, jotka on ostettu tarjouskilpailun perusteella laskennassa huomioon otettavan viiteajanjakson jälkeen. Kantajan mukaan vastaaja on laskiessaan tosiasiallisia varastoja 4. ja 10.2.1991 välisellä viikolla erityisesti ottanut huomioon 21 332 tonnia tarjouskilpailussa 14.2.1991 ostettua voita.

22 Vastaaja esittää, että se laskee voivarastot jäsenvaltioiden toimittamien, kunkin kuukauden viimeistä päivää koskevien tietojen mukaisen varastojen todellisen määrän perusteella, lisättynä niillä määrillä, jotka on tämän jälkeen hyväksytty hallintokomiteamenettelyn mukaisesti toteutetussa tarjouskilpailussa, ja vähennettynä varastoista poisviedyillä määrillä.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

23 Se, onko vastaaja noudattanut antamaansa asetusta N:o 1547/87 ja asetusta N:o 777/87, riippuu toisaalta siitä tarkkuudesta, jolla voin markkinahinnan suhde interventiohintaan on määritettävä prosentteina, ja toisaalta interventioelinten tosiasiallisten voivarastojen laskentatavasta.

— Markkinahinnan prosenttimäärän tarkkuus

24 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa aluksi, että sekä voin interventio-ostojärjestelmän muuttamisesta annetussa asetuksessa N:o 777/87 että asetuksen

N:o 777/87 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa asetuksessa N:o 1547/87 viiteprosenttimäärät pyöristetään kokonaisluvuiksi ilman, että laskettavien prosenttimäärien tarkkuutta olisi ilmoitettu täsmällisesti.

25 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa tämän jälkeen toisaalta, että voin interventiohinnan vahvistamisesta maidon markkinointivuodeksi 1990/1991 annetussa asetuksessa N:o 1180/90 ilmaistaan hinnat centimen tarkkuudella, ja toisaalta, että asetuksen N:o 1547/87 4 artiklassa velvoitetaan vastaaja vertaamaan markkinahintaa interventiohintaan vahvistaakseen sen prosenttimäärän, joka osoittaa ensiksi mainitun hinnan suhteen jälkimmäiseen hintaan.

26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että näitä kahta hintaa voidaan verrata pätevästi toisiinsa vain, jos ne ilmaistaan samalla tarkkuudella. Kuten vastaaja on aiheellisesti huomauttanut, kyseisessä asetuksessa mainittua kokonaisluvun pyöristettyä prosenttimäärää vastaava arvojen vaihteluväli olisi suuruudeltaan noin kolme ecua.

27 Vaikka onkin totta, että kantajan esittämän taulukon luvuissa on ainoastaan yksi desimaali, kyseessä on kuitenkin puhtaasti sisäinen yhteenvedonomainen selvitys, jonka tarkoitus ei edellyttänyt sadasosan tarkkuutta, kuten vastaaja on todennut istunnossa.

28 Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa rahapolitiikan alalla annettuun asetukseen perustuvasta kantajan väitteestä, ettei tämä asetus ollut merkityksellinen, koska rahapolitiikan alaan liittyvä asetus ei koske yhteisön hintojen vahvistamista maatalousalalla.

29 Edellä esitetyn perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että vastaaja on perustellusti laskenut markkinahinnan ja interventiohinnan välisen suhteen prosentin sadasosan tarkkuudella.

— Varastossa olevan voin määrän laskeminen

30 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa aluksi, että sovellettavissa säännöksissä ei ilmoiteta täsmällisesti tosiasiallisten varastojen laskentatapoja.

31 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa sitten, että vaikka vastaajan piti käyttää yksinomaisena perusteena varastoja koskevia tietoja, jotka jäsenvaltiot toimittivat asetuksen N:o 210/69 mukaisesti kahdesti kuukaudessa edellisten viidentoista päivän osalta, vastaaja ei voinut soveltaa samanaikaisesti kahta eri kynnystä, joista toinen liittyi asetuksen N:o 1547/87 4 artiklan 2 kohdan mukaiseen, sille asetettuun velvollisuuteen todeta markkinahinnat viikoittain ja toinen tosiasiallisiin varastoihin. Varastojen oikea määrittäminen edellyttää siten jäsenvaltioiden toimittamien varastoja koskevien tietojen päivittämistä viikottain. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että vastaajan käyttämä menetelmä, jossa jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin perustuvaan tosiasiallisten varastojen määrään lisätään määrät, jotka on sillä välin ostettu tarjouskilpailussa hallintokomiteamenettelyä noudattaen, ja vähennetään varastoista poisviedyt määrät, on sopiva tosiasiallisten varastojen asianmukaiseksi määrittämiseksi.

32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että asetuksen N:o 777/87 1 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa oleva ilmaisu "interventioelinten tosiasialliset voivarastot" ei estä ottamasta huomioon tarjouskilpailussa ostettuja voimääriä, joita ei ole vielä toimitettu varastoon, koska voimarkkinoiden elvyttäminen, jonka tarkoituksena on nostaa hintoja, toteutuu heti interventioelinten ostaessa ylijäämät, kuten vastaaja on istunnossa huomauttanut. On lisäksi syytä todeta, että tämän säännöksen sanamuoto ei sulje pois sitä, että hankitut määrät ovat kolmannen hallussa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo näin ollen, että vastaaja ei ole tehnyt virhettä, kun se laski tosiasiallisiin varastoihin ne voimäärät, jotka interventioelimet olivat hankkineet tarjouskilpailun avulla, siitä riippumatta, oliko ne toimitettu näiden elinten varastoihin.

33 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantajan toteamat vastaajan laskuvirheet (ks. edellä 21 kohta) eivät vaikuta siihen seikkaan, että edellä esitetyllä

tavalla päivitetyt tosiasialliset varastot ylittivät 275 000 tonnia koko sen ajan, jolloin markkinahinta oli enintään 92 prosenttia interventiohinnasta. Näin ollen vastaajan ei voida väittää syyllistyneen virheelliseen tai lainvastaiseen menettelyyn, koska asetuksen N:o 777/87 1 artiklan 4 kohdassa ja asetuksen N:o 1547/87 1 artiklan 2 kohdassa vahvistetut edellytykset asetuksen N:o 804/68 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen interventio-ostojen saattamiseksi uudelleen voimaan eivät missään vaiheessa täyttyneet riidanalaisella ajanjaksolla.

34 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo näin ollen, ettei vastaaja ole rikkonut esillä olevassa asiassa sovellettavia sääntöjä.

35 Tämä peruste on näin ollen hylättävä.

Vahinko

Asianosaisten väitteet

36 Kantaja väittää kärsineensä seuraavanlaista vahinkoa siitä, että vastaaja ei ollut noudattanut antamaansa asetusta N:o 1547/87:

— tulojen menetyksenä 3 881 482,20 FRF, joka vastaa interventiohinnan ja tarjouskilpailumenettelyssä maksetun hinnan välistä erotusta;

— tulojen menetyksestä aiheutuneet toiminnan keskeytymiskulut ja ne voin varastointikulut, jotka aiheutuivat siitä, että tarjouskilpailumenettelyssä myydään voita kahdesti kuukaudessa eikä päivittäin kuten pysyvässä interventiojärjestelmässä, yhteensä 59 515 FRF;

— tulojen menetys, joka aiheutui siitä, että tarjouskilpailumenettelyssä ei ollut mahdollista myydä kaikkea tarjottua voita, kuten pysyvässä interventiojärjestelmässä.

37 Kantajan mukaan vahinko on todellinen, varma ja vakava, ja se ylittää toimintaan kyseisellä alalla erottamattomasti liittyvän taloudellisen riskin. Pitämällä asetuksen N:o 1772/87 voimassa riidanalaisella ajanjaksolla vastaaja on loukannut kantajalle asetuksesta N:o 777/87 johtuvia saavutettuja oikeuksia ja luottamuksensuojan periaatetta.

38 Koska vastaaja katsoo noudattaneensa tunnollisesti voimassa olevia säännöksiä, se vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta hylkäämään vahingonkorvausvaatimuksen. Toissijaisesti se katsoo, että koko vaatimus on riittämättömästi perusteltu. Vastaaja huomauttaa erityisesti, että kantaja ei näytä toteen sitä seikkaa, että ne voierät, jotka kantaja oli riidanalaisella ajanjaksolla myynyt markkinoilla eikä tarjouskilpailumenettelyssä, täyttivät interventio-ostojen edellytykset, sekä kyseenalaistaa väitetyn vahingon toisena osana olevien toiminnan keskeytymiskulujen ja varastointikulujen arvioinnin.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

39 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisölle syntyy vastuu ainoastaan, jos on näytetty toteen, että toimielinten moitittu menettely on lainvastaista, että vahinko on todella syntynyt ja että tämän menettelyn ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (yhdistetyt asiat 197/80, 198/80, 199/80, 200/80, 243/80, 245/80 ja 247/80, Ludwigshafener Walzmühle Erling ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 17.12.1981, Kok. 1981, s. 3211, 18 kohta sekä siinä mainittu oikeuskäytäntö; ja asia C-182/91, Forafrique Burkinabe v. komissio, tuomio 29.4.1993, Kok. 1993, s. I-2161, 21 kohta; asia T-168/94, Blackspur DIY ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 18.9.1995, 38 kohta, Kok. s. II-2627, ja yhdistetyt asiat T-481/93 ja T-484/93, Vereiniging van Exporteurs in Levende Varkens ym. v. komissio, tuomio 13.12.1995, 80 kohta, Kok. s. II-2941).

40 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole todennut esillä olevassa asiassa rikotun sovellettavia sääntöjä, se katsoo, ettei kantaja ole näyttänyt toteen, että vastaaja olisi syyllistynyt lainvastaiseen menettelyyn.

41 Vahingonkorvausvaatimus on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

42 Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli tätä vaatii. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Schintgen García-Valdecasas Azizi

Julistettiin Luxemburgissa 21 päivänä kesäkuuta 1996.

H. Jung R. Schintgen

kirjaaja viidennen jaoston puheenjohtaja